

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

16 mai 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:
Președinte – Petru Ursache,
Judecătorii – Petru Moraru, Ghenadie Nicolaev, Nadejda Toma și
Iurie Diaconu,

a judecat fără citarea părților, recursurile ordinare prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Hîncești din 06 aprilie 2016 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 noiembrie 2016, declarate de avocatul Bîrcă Ludmila în numele inculpatului și de inculpatul

Grejdeanu Anatolie Andrei, născut la
13 septembrie 1967, originar și locuitor
r-nul Basarabeasca, s. Abaclia, str. Spitalului.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 05.01.2015 - 06.04.2016;

Instanța de apel: 24.05. - 29.11.2016;

Instanța de recurs: 23.01. - 16.05.2017.

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătoriei Hîncești din 06 aprilie 2016, Grejdeanu Anatolie a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 264 alin. (3) lit. a), b) Cod penal, la 4 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip deschis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe termen de 2 ani.

Acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Spînu Valentina în partea încasării cheltuielilor de judecată a fost admisă integral, iar în partea încasării prejudiciului moral a fost admisă parțial, fiind încasat de la inculpatul Grejdeanu Anatolie în beneficiul lui Spînu Valentina suma de 10000 lei, cu titlu de cheltuieli de asistență juridică și suma de 50000 lei, cu titlu de prejudiciu moral.

Acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Spînu Dumitru reprezentat de Spînu Valentina în partea încasării prejudiciului moral a fost admisă parțial, fiind încasat de la inculpatul Grejdeanu Anatolie în beneficiul lui Spînu Dumitru suma de 20000 lei, cu titlu de prejudiciu moral.

Acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Niță Nicolae în partea încasării prejudiciului material a fost admisă integral, iar în partea încasării prejudiciului moral a fost admisă parțial, fiind încasat de la inculpatul Grejdeanu Anatolie în beneficiul

lui Niță Nicolae suma de 8793,30 lei, cu titlu de prejudiciu material și suma de 15000 lei, cu titlu de prejudiciu moral.

2. Pentru a se pronunța, prima instanță a constatat *în fapt*, că la 18 mai 2014, aproximativ la ora 10:30, Grejdeanu Anatolie, conducând microbuzul model „VW LT 35”, n/î „BS AG 268”, deținând permis de conducere valabil pentru categoria mijlocului de transport pe care îl ghida, se deplasa pe timp de zi, pe traseul Chișinău-Hîncești-Cimișlia, în direcția or. Cimișlia.

În timpul deplasării, în preajma bornei kilometrice nr. 36, din apropierea or. Hîncești, fără a manifesta maximă diligență și neținând permanent seama de împrejurări, nu a apreciat corect situația reală pe traseul unde se afla vehiculul în momentul respectiv prin ce a încălcat cerințele pct. 45 lit. d) subpct. 2) al Regulamentului circulației rutiere aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr. 356 din 13 mai 2009 și manifestând neglijență criminală în circumstanțele expuse supra, nu a reacționat adecvat, nu s-a isprăvit cu conducerea mijlocului de transport, tamponând mijlocul de transport cu tracțiune animală, care se deplasa pe marginea carosabilului, în partea dreaptă relativ sensului de deplasare al microbuzului model „VW LT 35”, n/î „BS AG 268”, în care se aflau Spînu Iurie, Spînu Dumitru și Niță Nicolae.

În rezultatul impactului, victima Spînu Iurie a decedat fiindu-i cauzate conform concluziei raportului de expertiză medico-legală nr. 102 din 05 iunie 2014, vătămări corporale grave, lui Niță Nicolae i-au fost cauzate conform concluziei raportului de expertiză medico-legală nr. 168 „D” din 10 iunie 2014, vătămări corporale medii, iar lui Spînu Dumitru i-au fost cauzate conform concluziei raportului de expertiză medico-legală nr. 169 „D” din 10 iunie 2014, vătămări corporale grave.

3. **Avocatul Babără Victor în numele inculpatului**, a contestat cu apel sentința, solicitând casarea acesteia, cu pronunțarea unei hotărâri de achitare, deoarece învinuirea înaintată inculpatului este incorectă, neclară și conține divergențe, or, instanța de judecată nu este în drept să completeze învinuirea cu circumstanțe care ar justifica-o și care ar agrava situația inculpatului și să-și întemeieze soluțiile pe presupuneri și dubii.

Astfel, apărarea a considerat că în speță nu este probată încălcarea Regulamentului circulației rutiere, nu este dovedită comiterea de către Grejdeanu Anatolie a infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. a), b) Cod penal.

3.1. **Inculpatul**, a contestat cu apel sentința, solicitând casarea acesteia în partea stabilirii pedepsei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să-i fie stabilită o pedeapsă cu aplicarea art. 90 Cod penal.

În susținerea cerințelor, inculpatul a invocat următoarele aspecte:

- la 09 aprilie 2016 a recuperat integral prejudiciul material și moral cauzat părților vătămate stabilit prin sentință, fapt confirmat prin recipisele semnate de Spînu Valentina, Spînu Dumitru și Niță Nicolae, anexate la cauza penală, mai mult, la 21 august 2016, a achitat părții vătămate Spînu Valentina suma de 2200 dolari SUA, cu titlu de prejudiciu material și moral, iar lui Niță Nicolae suma de 7000 lei, astfel părțile vătămate neavând pretenții de ordin material sau moral, fapt confirmat prin necontestarea sentinței de către ultimii;
- inculpatul la locul de trai se caracterizează pozitiv, fapt confirmat prin caracteristicile eliberate de organul de poliție și administrația publică

locală, în care a fost menționat, că abateri de la legislația în vigoare în privința acestuia nu s-au constatat, plângeri de la cetățeni nu au parvenit, nu consumă băuturi spirtoase, iar între săteni se bucură de stimă și respect, mai mult, este căsătorit, iar starea lui de sănătate este precară;

- inculpatul pentru prima dată a săvârșit o infracțiune din imprudență, se căiește sincer de cele săvârșite, recunoscând vina integral.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 noiembrie 2016, au fost respinse ca nefondate apelurile, cu menținerea sentinței.

La adoptarea soluției date, instanța de apel a statuat că, prima instanță în baza probelor administrate legal de către organul de urmărire penală și verificate în ședința de judecată, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, le-a dat apreciere justă în sensul art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, astfel ajungând la concluzia corectă cu privire la condamnarea inculpatului Grejdeanu Anatolie în baza art. 264 alin. (3) lit. a), b) Cod penal, la 4 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip deschis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe termen de 2 ani.

În acest sens, instanța de apel a conchis că vinovăția inculpatului Grejdeanu Anatolie în săvârșirea infracțiunii incriminate prin rechizitoriu a fost confirmată prin: declarațiile părților vătămate Niță Nicolae, Spînu Dumitru; succesoriului părții vătămate Spînu Valentina; martorului Grejdeanu Vera; procesul-verbal de cercetare la fața locului din 18 mai 2014 (f.d. 19-23, vol. I); rapoartele de expertiză medico-legală nr. 102 din 05 iunie 2014, nr. 168 „D” și nr. 169 „D” din 10 iunie 2014 (f.d. 58-62, 72-74, 84-86, vol. I); raportul de expertiză auto-tehnică nr. 2023 din 02 decembrie 2014 (f.d. 112, 123, vol. I); raportul alcooltestului model „Drager” din 18 mai 2014 (f.d. 135, vol. I).

La capitolul individualizării pedepsei, instanța de apel a conchis, că prima instanță a acordat deplină eficiență prevederilor art. 7, 61, 75 Cod penal, or, în opinia instanței de apel, prima instanță corect a ajuns la concluzia că scopul pedepsei penale va fi atins doar prin stabilirea în privința inculpatului acestuia a pedepsei închisorii, fără aplicarea art. 90 Cod penal, având în vedere, că în rezultatul acțiunilor lui Grejdeanu Anatolie a fost curmată viața unei persoane, care era căsătorit, fiind unicul întreținător al familiei, iar pentru stat valoarea supremă este viața fiecărui cetățean.

În ce privește alegația inculpatului referitor la aplicarea prevederilor Legii nr. 210 din 29 iulie 2016 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței R. Moldova, instanța de apel a considerat-o neîntemeiată, deoarece în speță a fost atestată interdicția prevăzută de art. 10 al legii enunțate supra, or, infracțiunea săvârșită de către inculpatul Grejdeanu Anatolie se atribuie potrivit art. 16 Cod penal, la categoria infracțiunilor grave, mai mult, pe întreg procesul penal inculpatul se afla pe poziția de nerecunoaștere a vinovăției solicitând să fie achitat, fapt care vine în contradicție cu prevederile art. 57 Cod penal.

5. *Avocatul Bîrcă Ludmila în numele inculpatului*, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, a contestat cu recurs ordinar decizia instanței de apel, solicitând casarea acesteia în partea stabilirii pedepsei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatului să-i fie stabilită o pedeapsă cu aplicarea art. 90 Cod penal.

În susținerea cerințelor apărarea a specificat, că inculpatul a recuperat integral prejudiciul material și moral cauzat părților vătămate stabilit prin sentință, fapt confirmat prin recipisele semnate de Spînu Valentina, Spînu Dumitru și Niță Nicolae, anexate la cauza penală, astfel părțile vătămate neavând pretenții de ordin material sau moral.

Inculpatul la locul de trai se caracterizează pozitiv, nu consumă băuturi spirtoase, iar între săteni se bucură de stimă și respect, este căsătorit, iar starea lui de sănătate este precară, mai mult, acesta pentru prima dată a săvârșit o infracțiune se căiește sincer de cele săvârșite, recunoscând vina integral.

Apărarea consideră, că în privința inculpatului este posibilă aplicarea prevederilor Legii nr. 210 din 29 iulie 2016 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței R. Moldova, fapt care a fost neîntemeiat ignorat de către instanța de apel, care în afară de faptul că nu a luat în considerație totalitatea circumstanțelor care permit aplicarea legii cu privire la amnistie, neîntemeiat a individualizat și pedeapsa inculpatului Grejdeanu Anatolie, în privința căruia a fost posibil de aplicat prevederile art. 90 Cod penal.

5.1. Inculpatul, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, a contestat cu recurs ordinar decizia, solicitând casarea acesteia, cu aplicarea în privința sa a prevederilor art. 2 al Legii nr. 210 din 29 iulie 2016 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței R. Moldova, cu dispunerea încetării procesului penal prevăzut de art. 264 alin. (3) lit. a), b) Cod penal, invocând motive similare celor din cererea de apel suplimentară.

6. Asupra recursurilor ordinare a depus referință procurorul, solicitând respingerea acestora deoarece motivele invocate de recurenți nu cad sub incidența temeiurilor de casare prevăzute de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală.

7. Judecând recursurile ordinare declarate, raportate la actele cauzei, Colegiul penal lărgit conchide că acestea urmează a fi admise, cu casarea totală a deciziei instanței de apel și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Potrivit prevederilor art. 434 Cod de procedură penală, judecând recursul împotriva deciziei instanței de apel, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție verifică legalitatea hotărârii atacate pe baza materialelor din dosar și se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în recurs de titularul acestuia.

Or, rațiunea și finalitatea exercitării căii de atac, în particular avându-se în vedere recursul ordinar, rezidă în înlăturarea erorilor admise de instanțele de fond la etapa precedentă de judecare a cauzei, iar controlul judecătoresc pe care acesta îl declanșează, are un rol preventiv și unul reparator.

În drept, soluția instanței de recurs se fundamentează pe prevederile art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, potrivit cărora judecând recursul instanța este în drept să-l admită, cu casarea totală a hotărârii atacate și cu trimiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, când eroarea admisă nu poate fi corectată de instanța de recurs la această etapă a procedurilor.

Prin urmare, instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze total, atunci când se constată admiterea unei erori de drept care a avut drept consecință adoptarea unei soluții greșite.

Analizând argumentele din cererile de recurs, precum și conținutul cererii adiționale depuse de inculpat la 02 mai 2017 privind aplicarea amnistiei, Colegiul consideră că criticele invocate sunt întemeiate și în contextul ce urmează va puncta raționamentele care au stat la baza acestei soluții.

Într-un prim aspect, este relevant de a specifica că amnistia este actul de clemență al puterii legiuitoare, prin care aceasta, din considerente de ordin politic sau social, înlătură răspunderea penală și consecințele condamnării pentru infracțiunile săvârșite până la apariția sa.

La 29 iulie 2016 a fost adoptată Legea nr. 210 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței R. Moldova.

Potrivit art. 2 din Legea nr. 210, în cazul în care persoana, în privința căreia se judecă cauza penală, întrunește condițiile stabilite de art. 1 și nu cade sub incidența art. 10, este posibilă de a i se aplica actul amnistiei, dacă infracțiunea a fost comisă până la 29 iulie 2016, pentru care Codul penal nr. 985-XV din 18 aprilie 2002 sau Codul penal aprobat prin Legea R.S.S. Moldovenești din 24 martie 1961, prevede, în calitate de pedeapsă principală maximă o pedeapsă nu mai aspră decât pedeapsa cu închisoarea pe termen de 7 ani.

Art. 2 alin. (1) din Legea nr. 210 are, prin excelență, efect retroactiv, aplicându-se infracțiunilor săvârșite până la adoptarea actului de amnistiere.

La caz, Grejdeanu Anatolie a comis infracțiunea prevăzută de art. 264 alin. (3) lit. a), b) Cod penal, la 18 mai 2014, iar săvârșirea acestei infracțiuni se pedepsea cu închisoare de la 3 la 7 ani, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe termen de până la 4 ani.

Procedura de aplicare a amnistiei față de inculpat, reglementată de art. 2 din Legea nr. 210, stipulează expres că procesul penal încetează la faza de judecare a cauzei, care include toate instanțele ordinare de judecată, adică atât prima instanță, cât și instanța de apel și cea de recurs ordinar, dacă sunt întrunite condițiile expuse în lege.

Totodată, în acest punct de analiză se evidențiază că, înainte de a aplica actul amnistiei, instanța urmează să determine dacă inculpatul a manifestat căința activă față de fapta infracțională comisă, care se apreciază în conformitate cu criteriile stabilite de art. 57 Cod penal.

Din conținutul art. 57 Cod penal, trebuie de înțeles că liberarea de răspundere penală, în legătură cu căința activă, este posibilă numai în cazul în care sunt întrunite următoarele criterii: persoana s-a autodenunțat de bună voie, a contribuit activ la descoperirea infracțiunii, *a compensat valoarea daunei materiale cauzate sau a reparat în alt mod prejudiciul pricinuit de infracțiune.*

Pentru aplicarea amnistiei față de inculpat, este suficient ca ultimul să întrunească cel puțin unul din criteriile enumerate supra.

Astfel, Colegiul penal lărgit enunță că prin sentință s-a reținut atât cauzarea de către inculpat a prejudiciului moral și material părților vătămate, cât și existența cheltuielilor de asistență juridică, după cum urmează: 1) în privința părții vătămate Spînu Valentina – prejudiciul moral în sumă de 50000 lei și cheltuieli de asistență juridică în sumă de 10000 lei; 2) în privința părții vătămate Spînu Dumitru – prejudiciul moral în sumă de 20000 lei; 3) în privința părții vătămate Niță Nicolae – prejudiciul moral în sumă de 15000 lei, iar cel material în sumă de 8793,30 lei.

Prin cererile depuse de părțile vătămate Spînu Valentina și Spînu Dumitru la 04 octombrie 2016, respectiv de partea vătămată Niță Nicolae la 21 noiembrie 2016, au solicitat examinarea cauzei în absența sa, iar potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată în instanța de apel din 29 noiembrie 2016, instanța a dispus examinarea cauzei în lipsa părților vătămate (f.d. 102, vol. II).

Potrivit aceluiași proces-verbal citat supra, avocatul Dumitriu Valeriu care a reprezentat părțile vătămate Spînu Valentina și Spînu Dumitru, s-a pronunțat pentru respingerea apelului inculpatului, susținând că pedeapsa aplicată în privința lui Grejdeanu Anatolie este una echitabilă în raport cu fapta săvârșită.

Totodată, prin cererea confirmată de către avocatul Bîrcă Ludmila, inculpatul, în scopul manifestării căinței active față de fapta infracțională comisă, a solicitat instanței de apel aplicarea Legii nr. 210 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței R. Moldova, indicând expres că recunoaște vina, se căiește sincer de cele comise, a recuperat prejudiciul material cauzat părților vătămate, în quantumul stabilit prin sentință (f.d. 99, vol. II).

Cu toate acestea, instanța de apel a respins solicitarea inculpatului privind aplicarea amnistiei, consemnând că în speță persistă interdicțiile prevăzute de art. 10 al Legii nr. 210, or, inculpatul a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 264 alin. (3) lit. a), b) Cod penal, care potrivit art. 16 Cod penal, se atribuie la categoria infracțiunilor grave.

Așadar, în esență, instanța de apel a conchis că, în privința lui Grejdeanu Anatolie nu se poate aplica actul amnistiei, deoarece pe durata întregului proces penal inculpatul a fost pe poziția de nerecunoaștere a vinovăției solicitând să fie achitat, fapt care în viziunea instanței de apel contravine prevederilor art. 57 Cod penal.

Colegiul penal lărgit nu poate ralia la statuările instanței de apel, considerând că instanța la judecarea apelurilor a comis o eroare de drept manifestată prin faptul, că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția enunțată supra, iar instanța de recurs nu poate corecta eroarea judiciară, fiind necesară dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, din considerentele ce urmează.

Abordând subiectul discuției vizate supra, care în sine reprezintă un drept al inculpatului de a cere aplicarea în privința sa a actului amnistiei, Colegiul penal punctează, că pe lângă faptul că în speța de referință instanța de apel greșit a reținut contrar prevederilor art. 57 Cod penal, gravitatea infracțiunii săvârșite și recunoașterea vinovăției tocmai la etapa judecării apelurilor, aceasta ignorând dreptul inculpatului la un proces echitabil nu a supus unei verificări minuțioase probele prezentate de inculpat prin care acesta a susținut că părțile vătămate nu au pretenții pecuniare față de Grejdeanu Anatolie, mai mult, acest subiect nu a fost pus în discuție în cadrul cercetării judecătorești în instanța de apel.

Gravitatea infracțiunii săvârșite.

Într-adevăr, infracțiunea prevăzută de art. 264 alin. (3) lit. a), b) Cod penal, face parte din categoria infracțiunilor grave, însă, Legea nr. 210 expres prevede la art. 1 alin. (2) mențiunea potrivit căreia căința activă a persoanei se determină în conformitate cu criteriile stabilite la art. 57 din Codul penal nr. 985-XV din 18 aprilie 2002, *fără a ține cont de criteriul gravității faptei comise.*

Recunoașterea vinovăției la etapa judecării apelurilor.

Într-un alt aspect, Colegiul penal referitor la faptul, că inculpatul Grejdeanu Anatolie în cadrul urmăririi penale și cercetării judecătorești în prima instanță nu și-a recunoscut vinovăția, poziția recunoașterii vinovăției fiind schimbată odată cu înaintarea cererii cu privire la aplicarea în privința inculpatului a actului amnistiei la etapa judecării apelului, amintește, că *conform art. 66 alin. (2) pct. 2) și 8) Cod de procedură penală, inculpatul are dreptul de a tăcea și a nu mărturisi împotriva sa, să facă declarații sau să refuze de a le face, atrăgându-i-se atenția că dacă refuză să dea declarații nu va suferi nici o consecință defavorabilă, iar dacă va da declarații acestea vor putea fi folosite ca mijloace de probă împotriva sa, iar potrivit art. art. 103 alin. (3), 104 alin. (2) Cod de procedură penală, inculpatul nu poate fi forțat să mărturisească împotriva sa sau să-și recunoască vinovăția și nu poate fi tras la răspundere pentru refuzul de a face astfel de declarații.*

Respectiv, argumentul instanței de apel care vizează acest context este neîntemeiat, iar circumstanța descrisă supra reprezintă un drept al inculpatului, care nu impune neapărat recunoașterea vinovăției la fazele procesuale enumerate, situație ce nu contravine prevederilor art. 57 Cod penal.

Recuperarea integrală a prejudiciului stabilit prin sentință.

Revenind la faza verificării minuțioase a probelor prezentate de inculpat, Colegiul penal relevă, că la fel cum susține și practica judiciară constantă în domeniu, instanța de apel urma, însă nu a cercetat nemijlocit, sub toate aspectele, probele prezentate de părți, inclusiv să verifice proveniența recipiselor, prin audierea părților vătămate.

La această etapă, având la bază cererea repetată a inculpatului privind aplicarea actului amnistiei, însoțită de originalele recipiselor, care au fost autentificate și anexate la 23 martie 2017 și *confirmate în instanța de recurs de către apărare (f.d. 158 verso, vol. II)*, Colegiul penal consideră că recipisele menționate sunt lipsite de credibilitate deoarece, în primul rând, ***au fost autentificate cu mențiunea unei date anterioare , și anume 30 septembrie 2016***, iar în al doilea rând, sarcina și competența autentificării acestora revenea reprezentantului părților vătămate, urmând a fi realizată la etapa judecării apelurilor.

Deci, posibilitatea aplicării actului amnistiei în speță, în mare parte depinde de cel din urmă criteriu descris supra, care urma să fie nemijlocit verificat de către instanța de apel, cu respectarea prevederilor art. 314 Cod de procedură penală.

Pe cale de consecință, toate cele consemnate supra au conturat opinia Colegiului penal lărgit că, în cauza deferită judecării, la etapa examinării apelurilor instanța a admis eroarea de drept prevăzută de pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, iar decizia instanței urmează a fi casată integral, cu remiterea cauzei la rejudecare.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care reglementează procedura de rejudecare și limitele acesteia, având în vedere practica judiciară în domeniu să pună în discuție posibilitatea aplicării în privința inculpatului Grejdeanu Anatolie a actului amnistiei prin prisma prevederilor art. 2 din Legea nr. 210 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței R. Moldova, dacă deliberând aceasta va ajunge la concluzia, că prima instanță corect a determinat quantumul prejudiciului cauzat părților vătămate, să țină seama de cele consemnate în prezenta decizie, pronunțând o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

Se menționează că potrivit art. 436 alin. (2) Cod de procedură penală, pentru instanța care va judeca apelul, indicațiile instanței de recurs sunt obligatorii în măsura în care situația de fapt rămâne cea care a existat la soluționarea recursului.

8. În conformitate cu art. art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

Se admit recursurile ordinare, declarate de avocatul Bîrcă Ludmila în numele inculpatului și de inculpatul Grejdeanu Anatolie, se casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 noiembrie 2016, în cauza penală privindu-l pe *Grejdeanu Anatolie Andrei* și se dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune căilor de atac, pronunțată integral la 13 iunie 2017.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Petru Moraru

Ghenadie Nicolaev

Nadejda Toma

Iurie Diaconu